

STATUSURI

Ramona Marcos
April 29 • Tartu, Estonia

dragă domnule Hawkins,
îți scriu din Tartu, dar nu atâ
geografia are mare importanță, cât acest lucru mic:

într-o dimineață mi-am setat alarma la telefon ca-n orice
dimineață (de când m-au ajuns toate din urmă am un fetiș
cu alarma asta isterică – fără ea
eu nu mă mai trezesc, nu pot
de bunăvoie)
deci: setasem alarma la telefon și ea și-a făcut treaba
cu isteria ei placidă de dispozitiv utilitar mileniul 3+
(am încredere-n ea e de-un ireproșabil cinism
satanist:
nici în cur nu o doare
că tu nu vrei,
că tu pasă-mi-te visezi— nu— ea vine
și bagă pragmatic în tine cu forța
toți dracii.
abia așteaptă să-njuri de morți, să trântești
dacă trebuie
întru îndeplinirea obiectivului trezirii
la realitate – important e să-și facă ea norma, să curme
– și curmă.)

atunci l-am auzit:
(închide ochii și imaginează-ți)
e timpul să te trezești
într-un orașel
în care numai clădirile sunt prietenoase
și până tu mormăi la înjurături, pe geamul deschis
îți intră odată cu frigul din nord
un sunet străin
grațios & transparent ca o meduză prin aer –
dumnezeu Allein in der Höh sei Ehr
cântând dintr-o cutiuță muzicală

*

l-am căutat de nebună și l-am găsit
(orașul, cum zic, nu e mare)
era în fine un turnuleț vechi cu mulți clopoței gătit
într-o clădire de secol 18
dar nici asta nu e important (mai ales că știu:

ție nu îți plac clopotele, te îngrozesc, deci nu)
important e că-n a doua zi
m-am trezit de bunăvoie
mi-am pus alarma la 5 fără 2
6 fără 2 și tot așa până la nouă, disperasem
vezi tu

el cântă numai la 9.01 (la 12.01 la 3.01 la 6.01 și iar
la 9.01pm)
alt cântec la fiecare oră & un minut
și cântecele-astea ale lui se schimbă și
după lună

deci dragul meu Hawkins,
vezi tu,
eu cred că totuși lumile vechi
aveau un alt sunet & poate că poate că nu
toate clopotele sunt rele – deși acum,
când îți scriu, s-a făcut o liniște soră cu moartea
în parcul uscat din fața geamului meu
Tartu Carillon

Ramona Marcos
May 13 • Brașov

în orice oraș, treaba e să rămâi
măcar o dată singur și treaz peste noapte
să lași geamul deschis să-ți închizi ochii
și să ascuți

Parisul e o cascadă
cât un tsunami
limbile lui lungi nu tac niciodată sub roți pe centură
metroul țiuie isteric prin beznă
pe bulevardul Montmartre la 5 dimineața urlete mici
de copii (poate cândva
înainte ca teatrul de magie să le ia locul sub pământ să fi fost
vreun loc de joacă pe-acolo), în sfârșit
tăcerea nu se găsește-n Paris decât ascunsă prin cimitire și în
catacombele-n care poezii-și țineau mai pe vremuri sabatul

Parisul e logoreic, e calea și viața e
orașul meu absolut

apoi: în Tartu, venirea zilei
e-o cutiuță muzicală
în Avignon
bate a curte marțială
a clopote multe și rele
de papi
(sau poate e doar că acolo eram
când a murit
acasă
Mușina)

și mai sunt cele
în care se face liniște noaptea
Sovata: o liniște sălbatică
de junglă (e de la sare și lacul adânc
și de la unguri)
la Bran e seacă și înghețată de munte cu lupi
la mare e caldă cu valuri

Brașovul?
Brașovul meu cântă uneori fix înainte de răsărit
când se crapă de ziua
un dinozaur din fier ruginit
niște porți mari de uzină departe în timp
se deschid
vaietul lung obosit se propagă prin aer îți intră în casă
încet și se înnoadă în oase

*

despre orașul tău nu știu nimic
n-am
zăbovit îndeajuns

atât că e mare că e murdar & părăginit-levantin
un fel de Paris întors cu catacombele-n sus cu
poalele-n cap o mărhaie îngrozitoare vorbind
limbi de câini în călduri și puțind a sudoare
o mahala ca o curvă bătrână
care-ți ascunde
ceva
ce în inima ei
preferă să tacă

acolo la tine în
gaura neagră
n-aș fi îndrăznit să las geamul deschis
nu
nu,
la tine-n oraș
n-aș fi avut niciodată curaj
să rămân peste noapte
scrisoare către dl Hawkins II

Ramona Marcos
May 16 / cevasprezece mai • 1 A.M. • Brașov

te-ai apucat să scrii o cronică și deschizi acum cartea asta
poeme alese 75-2000

pe copertă avea mustață
ochii mijiți și încă destul păr
ca să-i acopere capul

pentru ramona, această poză din tinerețe
la dată nu se vede clar, a mângălit
dar e ceva cu sprezece mai
2011
și ți-ar veni să zâmbești:

de fapt de unde era
să fi știut când ți-a scris
că ție-ți era mai mare dragul
de cum îi sclipea lui capul atunci, acum
fix 6 ani
când era chel și ți-a întins cartea asta

ți s-a părut
drăguț-caraghios, dezarmant de drăguț
faptul că Lui –
omul cu capul care sclipea
ca un complex de oglinzi pentru
operațiuni laser de mare finețe – care sclipea
ca niciun altul

i-ar putea părea rău, poate,
pe undeva
după (așa un lucru mic

ca) părul din tinerețe

„în viața mea nu am văzut chelie
mai adecvată”,
ai fost tentată să zici – dar erai tânără
și ți-a fost rușine

azi nu mai ești, pe
capul lui crește mușchi
verde
și tânăr
ca poza
„luminoase cuvinte!”, am zis

Ramona Marcos
June 5 • Brașov

dragă domnule Hawkins,
 hai mai bine să ne vedem în main hub
 pe băncuțe la fântâna arteziană
 sau în aurora, pe insulița plutitoare
 cu balon roz cu dungi albe, e
 un nivel mai încolo (dacă îți place
 the chase),
 îți zicea

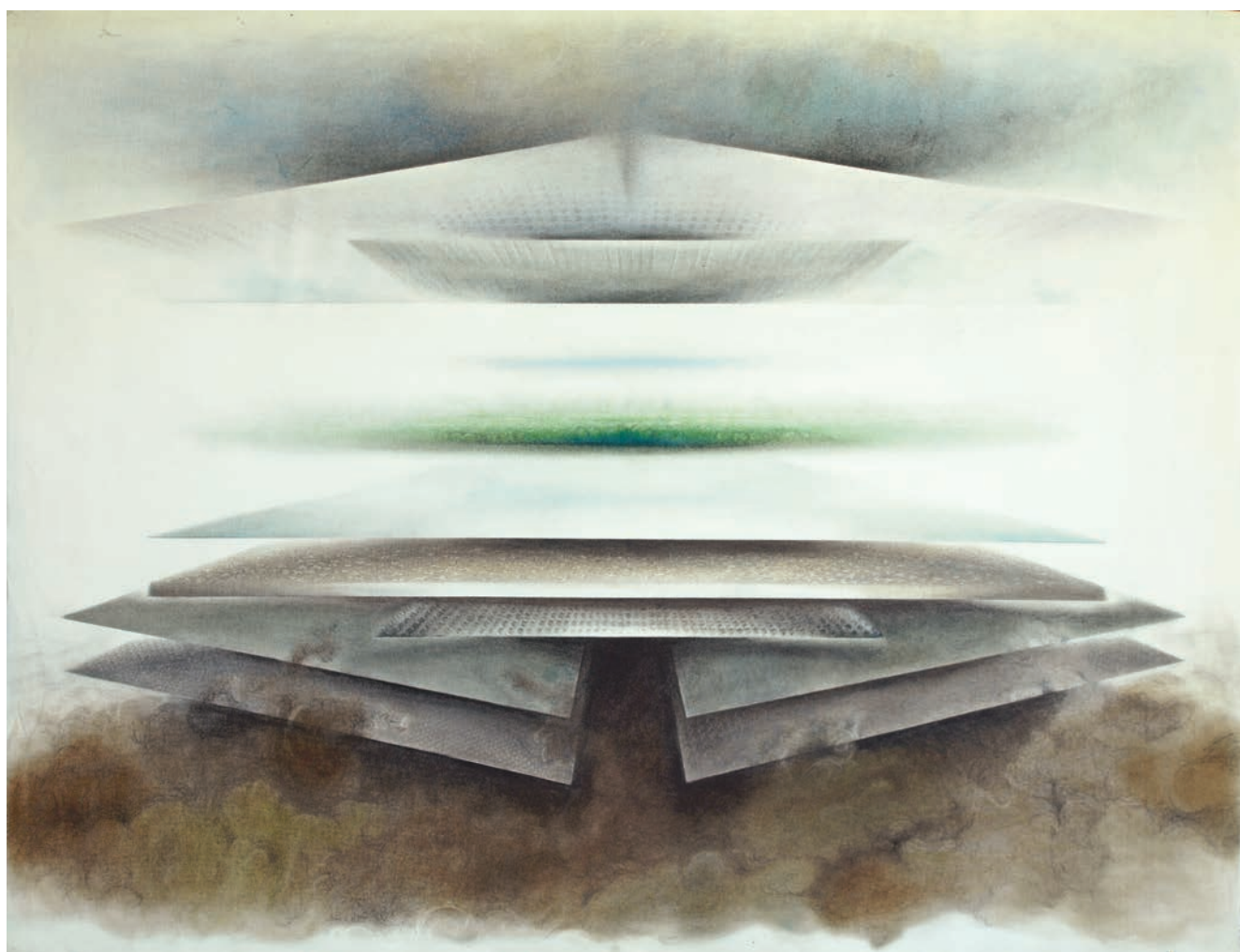
da' ce, grădina japoneză ce-are?
 am zis și eu cu ciudă
 că nu mă gândisem la asta
 (plicticoasă ca totdeauna, eu îți scriam mesaje –
 atâta mă duseser)

deci n-am înțeles atunci de ce
 ziceai tu că-i rău
 unde s-a dus prietenul tău
 când eu puteam să jur că simțisem
 de câteva ori – n-am mai zis –

cele mai frumoase clipe
 din viața mea de căcat – nici asta n-am mai zis –
 au fost când mâna ta de neon
 strânsese [scurt]
 mâna mea de neon
 întinsă ca o gumă de mestecat nesimțită
 pe sute de kilometri

„sunt bine” [/get a life @/]
 impulsul venise [scurt] de pe cablu în creier
 și îl făcuse mucii

abia acum înțeleg (după marele scurt,
 înțeleg):
 pe masa de disecție
 piciorul broșuței sare
 când apeși un buton
 un flux de electroni între membrele voastre
 prin nervi
 între creierul ei și al tău, pur și simplu -----
 -----[no connections available]
 # atom universe / you-topia II

Ramona Marcos
June 10 • Brașov

dragă domnule Hawkins, eu sunt un om
 căruia-i place orașul – te-ai prins
 că de asta îți scriu mai mereu despre el –
 dar uite, de la o vreme
 ceva, pe undeva
 probabil că s-a sucit
 adică
 fotografiile pe care le fac în ultima vreme
 sunt mai degrabă cu frunze,
 cu târâtoare – în fine,
 cu animale mici & alte chestii din astea

problema e
 că mie nu-mi place natura, îndeosebi
 animalele mici, înțelegi?
 le detest

deci
 de ce să faci close-up,
 de ce?

azi cred că m-am prins

*

veneam de la școală pe strada mea
 de câteva zile, pe unul dintre trotuare – și cu bună știință
 de câteva zile

tot pe ăsta vin –
 e un pui de pasăre mort
 de vrabie cred (neesențial, în fond), fapt e
 că de câteva zile îi monitorizez descompunerea

atracția asta mă neliniștează
 mai ales pentru că nu vedeam în ea o explorare a propriei
 sorți (cum ar fi trebuit)
 nu mă simțeam frați cu puișul acela (deși sunt oricum
 mai urât decât el)
 nici urmă de empatie (exact ca-n pozele cu melci)
 nu mă bântuia, și atunci
 de ce să mă uit

mă neliniștea rău gândul ăsta & totuși mă uitam

și azi m-am uitat

nu i-am făcut poză (măcar atâta respect pot și eu să am
 pentru tragedia lui mică și pentru florile uscate
 sau pentru melcii pe care nu îi salvez etc.)
 dar m-am uitat

o urmă de pantof pe rămășițele lui oricum firave azi îl
 strivise de asfalt – de nerecunoscut deja
 pentru cine nu l-a știut mai demult

am vrut să calc și eu pe el, n-am putut
 însă în capul meu (și asta e: un fel de eureka)
 urma aceea salvatoare
 & acest rând
 zis ca la max richter:
I cast a spell on the city
asking it to last – acum înțelegi?
 suntem vii
 # scrisoare despre un fost eventual pui de vrabie
 & alte lucruri mici

Ramona Marcos
June 24 at 2:17am • Brașov

sunt uneori lucruri dense
 care
 deși [minus concrete] și deci
 cu masă
 cel mult neglijabilă (*21 de grame fiind
 cea mai înaltă
 valoare cunoscută a greutateii
 cu care apasă)
 amenință să zdrobească
 ultima rezistență
 – oricât de obstinată, oricât de eroică –
 a materialelor.
 & orice ansamblu
 sensibil sau nu
 e [plus susceptibil]
 e [plus condamnat]
 # rezistența materialelor @ trăsături inerente

Ramona Hărșan este profesor de limbi și literaturi străine (engleză și franceză), în prezent funcționând ca asistent universitar la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov. A elaborat o teză de doctorat în literatură comparată și a publicat articole științifice și critice în domeniul literaturii române, universale și comparate. A făcut parte din colectivul de redacție al revistei de literatură Corpul T (2011-2017); între 2011-2013, a ținut rubrica de cronică literară pe secțiunea de literatură universală la revista Astra. Literatură, arte și idei; a contribuit cu articole în diverse reviste literare din țară (printre care Observator Cultural, Timpul, Cultura Literară, România literară, Orizont, Libris). Începând cu anul 2009, a activat ocazional și ca traducător literar (trei romane din limba franceză și două grupaje de poeme din limba engleză îi poartă, actualmente, semnătura).